

באחת משכיות החמדה בעולם, מקום בו נושק ירדן לשלום לכנרת,
בשלהי סתיו אחד נולד מלאך – כך האגדה מספרת.

תכול עיניים, בעל מבט מהורהר אך חוקר –
חקלאי ברמ"ח אבריו ונפש של משורר.

הייתה לו ילדות נפלאה, שם בין ירדן לכנרת,
חופשי בפשטות, בטבע,
חלק מקבוצת ילדים שבגופה בנתה מורשת מפוארת.

הימים נקפו, הילד הפך לנער,
דבר לא הכינו לרעות אשר עמדו בשער.
מלחמות ואבדן מכרים וחברים
בנפשו חרטו צלקות וכאבים לא מוכרים.

חולפות השנים, והגבר הצעיר
ממשיך בדרכו השקטה לבנות את גורלו ועתידו המזהיר.
בעבודה, בהדרכה ובתפקידי ציבור נוטל חלק
נשלח עד לקצווי העולם להכין נערים לחייהם החדשים במולדת.

גם שם, בצדו האחר של הכדור, הוא מקפיד
להיות מוכן לכל משימה וכל תפקיד.
בלי לשאול שאלות את חייו מנגד מוכן להפקיד
בעבור המדינה ואותם ערכים עליהם גדל תמיד.

בפיתולי חייו
ממשיך הוא להיות בן יקיר להוריו, אהוביו,
גם לאחר חיפושים ושנים שחיכה עד שמצא את האישה שאהב.
באותה המסירות והדבקות היה גם אב וסב.

חבל שבסוף ימיו לא האירו לו פנים שאריות חייו.
בזכות ובחסד עמדה לצדו האישה שאותה כל כך כל כך אהב.

באחת משכיות החמדה בעולם
נולדת אתה, אבא, ולא, לא היית מלאך,
היית, השתדלת והקפדת להיות פשוט אדם.

נורית